

160. Hällstads sn, Väby, Västergården.

Pl. 130, 131.

Litteratur: Handlingar 1929–30 i ATA; S. Hellman, Hällstads sockens historia (1931), s. 18; Fornminnesinventering 1937 (ATA).

Runstenen står rest i sank hagmark c:a 65 m. SSV om Väby Västergård, c:a 35 m. V om landsvägen Härna–Hällstad. Stenen påträffades år 1920 av Riksantikvariens ombud G. Källman på en plats 14 m. Ö om den nuvarande, där den låg »nästan övervuxen». Den förmodas av S. Hellman (*Hällstads sockens historia*, 1931) ha »tjänat som trappa eller golv i häradsstallarna, som lära ha legat där. De uppsattes då tingshuset byggdes på 1750-talet». Var stenen ursprungligen stått är obekant.

Ljusröd, skiffrig granit med gråsvarta inslag. Höjd 2,20 m., bredd 1,69 m. Ristningen är tydlig.

Inskrift:

puri × **rispi** **stn** × **pansi** **ifta** × **puriuþ** × **faþur** **sin**
 5 10 15 20 25 30 35

Þori[R] resti sten þannsi æftir Þorvið(?), faður sinn.

»Tore reste denna sten efter Torvid(?), sin fader.»

Till läsningen: Nedre delen av bst till 13 **p** är bortvittrad. Efter 17 **i** är en begränsningslinje. Nedre bst till 19 **f** är från början kort huggen. En del av den övre linjeringen har använts som hst i 21 **r**. I 28 **f** når nedre bst upp till ramlinjen. I 30 **p** är bst:s övre del bortvittrad. I 31 **u** är bst till sin nedre del otydlig. Detsamma gäller 32 **r**. Inga säkra spår av bst finnas till 35 **n**. Efter sistnämnda runa finns en begränsningslinje. Vilken funktion ristaren avsett åt den övre horisontella linjeringen, som ingår i 21 **r**, är ovisst. Måhända har han först dragit denna linje men sedan trott sig behöva större utrymme för runtexten än den beräknade och så huggit den nedre linjen, från vilken han låter inskriften utgå.

Om nominativändelsens bortfall i *ÞoriR* se Vg 7. Vilket namn ristaren åsyftat med **puriuþ**, är svårt att säga. Något namn, som direkt skulle motsvara denna runföljd, känner man icke, liksom över huvud taget icke något namn med samma efterled. Det finns naturligtvis den möjligheten att ristaren gjort sig skyldig till en ortografisk omkastning av r. 25–26. Namnet skulle då vara *Þorviðr*, ett, särskilt på östnordiskt område, vanligt mansnamn. Erinras må om den västgötske lagmannen *Þorviðr*, omtalad i Heimskringla såsom verksam vid mitten av 1060-talet.

161. Härna sn, Härna by, Skraddargården nr 2.

Pl. 130, 131.

Litteratur: L 1399, T 114. O. Celsius, Svenska runstenar (KB F m 60) 1, s. 290; Josef(?) Linnarsson, 1777 (i: *Diverse Antiquariska Anteckningar af P. Tham, tillh. kapt. E. Malmberg, Ulriksdal*); Petr. Roth, *Beskrivning över Ving i Ås härads* 26/7 1784 (avskr. i Sundholmska saml. nr 92, s. 99, Stifts- och Landsbibl., Skara); C. G. G. Hilfeling, *Resor 1791* (KB F m 57: 1, red. av P. Tham), s. 57 f.; P. Tham, *Archeologiska Anvisningar*, bl. 13 (ATA); P. E. Lindskog, *En korrekt beskrifning om Skara stift* 5 (1816), s. 349 f.; J. H. Wallman, *Runstenar tecknade och beskrifne* (i: *Iduna*, h. 9, 1822, s. 345; hs i ATA); C. J. Ljungström, *Åhs och Wedens härader* (1865), s. 60; N. G. Djurklou, *Antiqvitetsintendentens berättelse* 1869, s. 251 (ATA); Fornminnesinventering 1937 (ATA); H. Wideen, *Västsvenska vikingatidsstudier* (1955), passim.

Äldre avbildningar: Tham, bläckteckning (i Hilfeling a.a., återgiven i kopia av J. G. Liljegren i *Fullständig Bautil*, ATA); Wallman a.a. jämte bläckteckning (i ATA); Ljungström a.a. (efter teckning av A. G. Ljungström); Djurklou, bläckteckning (i a.a.); S. Welin, träsnitt (i T 114).